

In Criminali Juri Institutiones

De Reo

Universi juri ^{aut} deq (humanum) sunt partem, publicum, et privatum. Publicum est, quod ad rem non. Rei Romanæ (hoc est Republicæ) pertinet. Privatum est, quod ad regulam voluntatum pertinet = In ordine de jure, et jura S. 4. At publicum quodvis est, id multo antecedit privatum; am hoc privatum intelligimus, quanta in criminali jurisdictione de jure, et quantum illa prout jurisdictionis civili. Civiles enim plerique leges præcipua velunt singulorum in obtinendo jura eorumque non. At leges criminales populus procurant publicam utilitatem, non tantum quando animadvertunt crimina, quæ directè oppugnant ipsum civitatis statum, sed et quando ultimum injuriæ singulorum, etque ita remittunt malum imitationis, quod est publicum malum plane est, et certe aversat, si, quæ nefaria facta sunt, in singulis, ea sunt impunita. Civiles præparat nonis punishmentum, et jura

A. Præmonstratur privat in violat. Criminali dicitur
de procuratore, ne dum de tutela forinorum omni-
um, apud de inculmata, de vita, et, quæ iniqui,
generosque vixi vita ipsa ut nullo carit, acrima-
vione, apud fama.

Relatum, pona orista quidem, et qua nomina,
sed quæ poptano inderant requirunt humani, quam
muna scitudo necesse pory committere, dabi-
liare, astingens dicitur, et pory abler non pte-
ri. Barbara dei delicti o delle pte. § 41. variculis
§ 10. Quæ sunt ipius innotant, inelucabla homi-
num vita, ac mala, ea non sunt transferenda
ad prudeniam criminalen, quæ debet de illi sta-
tuta, quasi obira idos, et indigni, cui stud cant,
cui narent operan duntaxat illi, qui sunt animo
offenato, et innani. Utrunque erin bene se sta-

bat Criminali disciplina (habet autem a bare, ubi
publica salus, et quæ ut digno lao), ita egrosq in-
tor qd Caudes aminet humanitas, ubi officiorat,
quantum pory ait, ne homines alij, atque noc-
ant, hoc est debita ipsa anteauctera, poryq u-
ra epe debet. Ibi crimina in admisa inquirandi,
ea servatur ratio, quæ pory innotat dergat,
quæ innotat ipse non opprimat. Ibi anteaquam
quique Quæ crimines certo compary ait, nihil
pariter acerbum, durum, ignominiosum. Ibi

3
tanden crimines explorat et amittit pory, quæ cum
par nosq sit, non ut iniqui pory, quæ pory
publii exempti vatis. Quæ autem Quæ circum-
pta pory ut ad metale non volun neqfora, apud
iura, ad metale, et pory. Quæ autem
nonnulli, ne Quæ autem, apud ut innotat pory
carer, idos nocit non pory. Quæ et comens
se vix impunita, Quæ, ut pory. Quæ de
Clementia lib. 1. cap. 1. = Quæ amittit ignocera om-
delicti ut, Quæ Quæ in notat.

Quæ circa innotat pory, quæ innotat
innotat pory, ut pory. Quæ et innotat pory
pory pory pory innotat, pory innotat
pory innotat. Quæ autem pory, Quæ hoc
aano ego innotat, pory innotat, innotat de
scilicet in notat pory, innotat pory non di-
bitis, ac hoc innotat, pory innotat, innotat, id est
dum innotat pory innotat, innotat, innotat
et, quidquid ut in notat pory. Quæ innotat

Quæ criminali pory innotat
ut in notat pory innotat in notat, apud pory.
Quæ autem innotat innotat in notat, in notat
Ibi pory aut de delicti, Quæ aut de pory.
Ibi pory

Liber 1.

De Delictis

Caput 1.
Delicti Cynam, et namina varia

S. 1.

Delicti Cynor, etque varii vry

Delictum est a deliquendo, delinquens est de-
fictus, qui profermitter non profermittendo. Facinus
verbo deliquit. At conuenit remanet deinde de-
fictus verbi fugit, profermittendo, est non solum omf-
de profermittendo per legem, sed conuenit per legem prohi-
bitum factis delictis nominal. Patet au-
tem sanctionis verbum sine et committendo, ubi
nem sociam omfesa interdum criminis deest, quem
admodum in doro, qui non sicut aualem ad
necem a Romero petro, et inofes. Leg. 1.

S. Intra hoc S. Leg. 1. ff. de sen. Conf.

in eo, qui potest, et non prohibet, ne numerum
adulterantem Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.
S. ff. de Leg. Cornelia, in feto, qui cum fa-
tor nuy Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.
cognoscit, patri non indicat, Leg. 1. S. Leg. 1.
S. ff. de Leg. Comp. de paritidit.

Aliq. Delicti Notione

Atque ad res, que delictum dicuntur, vocabantur
sunt plures aliorum indicatur. Expressio vero vo-
cantur, eodem, peccato dicuntur, ille Leg. 1.
Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.
Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.
plurimque Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.
maleficia privata, quorum causa, et per nos erant
vry in, Sicutus civili; Crimina autem nuncupant,
que Indictum publicorum legibus, vel auro ordinem
publice subiecta Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.

De publicis iudiciis. Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.

ff. de Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.

De criminibus capita 1.0 Prolegomeno-

rum Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.

de Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.

Acquisitum Romanum libro 4.0 Leg. 1. S. Leg. 1.

ad Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.

nisi Leg. 1. S. Leg. 1. S. Leg. 1.

violantem legem damnatum.

Capit 2^m

De Origine Delictorum.

§ 3.^s

Origo delictorum variorum legibus scriptis, et sine copia generalis humani.

Si peccata quae legibus vacant, et quae jubentur committere, vera esse delictum (§ 1.º) delinquendi per se materialiter nunquam desunt, quia nunquam existerit homo. Naturaliter ille legibus pariter vincitur, et si quid adversus eum vel faciendo, vel praetermittendo cum alienum pariter peccaverit, delicti ratione et poena dignus debet videri. Legem autem in flagitiis alicuius maxime debent ab eo, qui pro se ipso naturae iura, et ordine operatur, et tamen haud imo orat necessarium, ut eo praecipuum desponsa non liceat punire tantum per homines quosque alios (omnes, quin legem vincuntis exemplum malum, omnium imitaturus, ne imitandum evitaret, si severitas imponitur) per homines, inquam, alios, nec vi, qui deliquerit rabiis, nec quae nocent. § 2.º De Jure Belli, et pacis Lib. 1.º cap. 10.º §

3.º num. 1.º Ad quod momenta naturae agnovit primus ille flagitiosorum Cain, dum, occiso fratre, dicitur = Omnes spiritus, qui invenerit nos, occidat me = Genes. cap. 4.º vers. 14.º Societatibus

quidam caribus concinere possunt, sed in ocula hunc quoque ad rationem animae. Extremum hoc modo certior definitio generum, non est enim legibus sicuti. Item leges ab illis naturam naturam delictorum, cum leges illas delicti contingit: verum delicta nata fuerunt prope simul cum homine.

§ 4.

De natura humana, seu de vi sensuum, et rationis in homine.

Humanam cum sit deliquit, quid illud sit, et facile intelligimus, si in primis intellemus ipsam naturam humanam. Ex corpore, et anima est illud, quod appellatur homo. Humanum corpus per se impeditur, et incertum nil differt a vegetabilibus, quaeque corporibus. Resert autem quatenus animae conjunctionis officio, ut corpus viget per animam, et anima in ipsam non corporis propria vi, sed propter corpus debeat corpus motus officio. Erit vero anima simplex, spiritusque una remanens intelligens causa plures in ea committitur, distinguuntur facultates non ra, sed cogitatione.

Quatenus enim anima aliquid percipit, aut aliquo modo spiritus propter sui corporis organa

sive sensu compositi proventis rerum corporearum,
 dicitur composita. Quibus autem corporearum re-
rum, que a sensibus abesse experiunt vacillat, ac
valenti facili in se ipsa, permanentibus amat eorum con-
templari, isidem pro libris adhibet, aut docet, et
ita novas ipsa formas componit, que licet capere
in rerum natura non sint, tamen videntur spe-
ri, tunc vero anima dictum imaginari, eorum
que rerum facultatibus venit phantasibus nomine. Memor.
ita autem quemadmodum pituram tabula, ita
illa retinet ideas, que sanct mentis ingerunt, ni-
hil novi in illis molientis. In quo differt a phan-
tasia, et preparat in eo, quod phantasia versatur
in solis corporeis, atque ispiritibus; ac memoria ser-
vat quoque perceptiones eorum, que spiritualia cum
sint, non sentiri quidem, sed posse dicuntur
intelligi.

Intellectus ubi stat accipitur, et fa-
cultas cognoscendi, quibusdam materialibus et cognitis-
is: et ita quibusdam per sensibus venit, quibusdam no-
bris, audiatque phantasia, non quibusdam servat
memoria, comprehenduntur ita omnia in total-
lecta tamen speciebus in genere. Veruntamen
si accipitur angustius, ut non aliquid ad illis
diversum, et non id, quod Philosophi nuncupant
intellectum purum, certe possunt ad cognoscen-
da ea, que sunt remota a sensibus, phantasique,

9
 et nullam compositam speciem, similiterque ha-
berent, variantur in genere rerum secundum in-
telligendarum. In quoque ipso et cur preparat di-
stinguatur et a memoria: nam si locus in memo-
ria et animam vere idealiterque intelligendy, et
tamen, ut ante cognoscit: intellectus autem cognoscit
nunc primum, que primum ignota erant.

Sive tamen quam verum, aut falsum, sive tan-
quam bonum, aut malum proponitur mentis, quod-
quid idem proponitur dicatur. Verum est,
quod talit est, quale proponitur, aut concepitur: fal-
sum est, quod aliter est, quam proponitur, aut conci-
piatur. Bonum dictum, quo melius officiunt; ma-
lum quo deterruit. Comprehenduntur bonorum omnes,
que possunt in quamcumque rationem causam fallit.

Est in hominis res iudicandi de veris et fal-
sis, de que bonis, et malis: atque hec et malis, que
cum recte iudicat, recta verba appellatur. Ex sub-
dit, quod fit de bonis, malis que mentis preparat, omni-
bus mentis quidem perturbantibus, colluctantibus, et
antichristis illis, quibus aspectum nomina obsequit.
Repugnat animus, refugitque ab objecta nisi qua-
cunque spem, caque effectus est ordinis, abom-
inabile. Tardit animus, aspiratque ad objectum ge-
neralem quamcumque boni, caque effectus est